

În ceea ce privește elementele calculului pensiei sale, reclamanta contestă totodată practica Comisiei constând în a considera că transferul unui agent temporar conform articolului 2 litera (f) din RAA într-o altă agenție a Uniunii Europene determină încheierea unui nou contract, distinct de cel precedent, ceea ce ar dovedi discontinuitatea carierei acestui agent și ar atrage deci aplicarea noilor norme statutare referitoare la pensia pentru limită de vârstă.

Acțiune introdusă la 2 martie 2017 – Argus Security Projects/Comisia și SEAE

(Cauza T-131/17)

(2017/C 129/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Cipru) (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Pârâte: Comisia Europeană, Serviciul European pentru Acțiune Externă

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de compensare a Comisiei în valoare de 52 600 de euro conținută în scrisoarea sa din 13 februarie 2017;
- anularea deciziei de compensare a Comisiei, care acționează în numele contabilului SEAE, în valoare de 41 522 de euro conținută în scrisoarea sa din 15 februarie 2017;
- anularea deciziei de compensare a Comisiei, care acționează în numele contabilului SEAE, în valoare de 6 324 de euro conținută în scrisoarea sa din 28 februarie 2017;
- obligarea Comisiei Europene și SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”). Potrivit reclamantei, adoptarea deciziilor de compensare unilaterale pe care le constituie deciziile atacate, într-un context contractual și în pofida faptului că cealaltă parte din contract a formulat o acțiune în răspundere contractuală în fața instanței desemnate competentă prin contract, trebuie să fie considerată ilegală și contrară articolului 47 din cartă.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe necompetența Comisiei Europene și a Serviciului European pentru Acțiune Externă (SEAE) de a adopta decizii de compensare într-un cadru contractual. Pârătele și-ar fi depășit competențele prin recurgerea la competențe unilaterale pentru a încheie un diferend de origine contractuală, iar deciziile atacate ar trebui astfel anulate pentru necompetența autorului lor.
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 80 din Regulamentul nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (denumit în continuare „Regulamentul financiar”). Reclamanta consideră că, din moment ce procedura în fața instanței belgiene este în continuare pendinte, contabilul Comisiei nu putea să considere în mod legitim că creanța în cauză era certă, lichidă și exigibilă. Aceasta din urmă nu îndeplinea, așadar, condițiile stabilite la articolul 80 din Regulamentul financiar și nu putea, așadar, să fie compensată.
-